

TÌM HIỂU THÁNH KINH

<https://timhieuthanhkinh.com>

44028 Chú Giải Công Vụ Các Sứ Đồ 10:24-48 Gia Đình Cột-nây Tin Nhận Tin Lành

Huỳnh Christian Timothy
Huỳnh Christian Priscilla

Công Vụ Các Sứ Đồ 10:24-48

24 Ngày hôm sau, họ đã vào tới thành Sê-sa-rê. Cột-nây đã gọi các bà con và các bạn thân, chờ đợi họ.

25 Khi Phi-e-rơ vừa vào, thì Cột-nây đã đón người, hạ mình nơi chân người mà thờ phượng.

26 Nhưng Phi-e-rơ đã đỡ ông dậy, nói: Hãy đứng dậy! Chính ta cũng là người mà thôi.

27 [Phi-e-rơ] đang nói chuyện với [Cột-nây], bước vào, thấy có nhiều người nhóm lại.

28 Người đã nói với họ: Các người biết rằng, người Do-thái kết thân với hoặc tới gần người ngoại quốc là điều bất hợp pháp. Nhưng Đức Chúa Trời đã tỏ cho ta, chẳng nên gọi bất cứ người nào là chẳng sạch hoặc ô uế.

29 Cho nên, ta đã đến, chẳng ngại gì, khi được mời. Vậy, ta hỏi: Vì việc gì mà các người mời ta?

30 Cột-nây đã trả lời: Từ bốn ngày qua, tôi đã kiêng ăn cho tới giờ này. Nhằm giờ thứ chín, tôi đã cầu nguyện trong nhà của tôi. Kia! Một người nam đã đứng trước tôi trong trang phục sáng chói.

31 Người đã phán: Hỡi Cột-nây! Lời cầu nguyện của người đã được nghe, những sự bố thí của người đã được ghi nhớ trước Đức Chúa Trời.

32 Vậy, người hãy sai người đến thành Gióp-bê, mời Si-môn, người gọi là Phi-e-rơ. Người ấy đang ở trọ tại nhà của Si-môn, thợ thuộc da, gần biển. Khi người ấy đến, sẽ nói với người.

33 Vậy, tức thì tôi sai người đến ông, và ông đã làm tốt khi đến đây. Vậy, bây giờ, hết thấy chúng tôi đang ở trước Đức Chúa Trời, để nghe mọi điều Đức Chúa Trời đã truyền cho ông.

34 Phi-e-rơ đã mở miệng, nói: Dựa trên lẽ thật, ta biết rằng, Đức Chúa Trời chẳng là Đáng Tự Vị.

35 Nhưng trong mỗi dân, ai kính sợ Ngài và làm sự công chính thì được Ngài tiếp nhận.

36 Lời mà Ngài đã gửi đi qua con cái I-sơ-ra-ên, là Lời rao giảng Tin Lành về sự bình an bởi Đức Chúa Jesus Christ. Đáng ấy là Chúa của hết thảy.

37 Các người đã biết, lời giảng đã được loan truyền khắp xứ Giu-đê, bắt đầu từ Ga-li-lê, sau phép báp-tem mà Giảng đã rao giảng.

38 Thế nào Đức Chúa Trời đã xức dầu cho Jesus ở Na-xa-rét bằng thánh linh và năng lực, Đáng đã đi đó đây làm việc lành và sự chữa lành cho hết thảy những người bị Ma Quỷ ức hiếp. Vì Đức Chúa Trời đã ở với Ngài.

39 Chúng ta là những chứng nhân về mọi điều mà Ngài đã làm cả trong đất của người Do-thái và trong thành Giê-ru-sa-lem. Đáng ấy chúng đã giết và treo trên giá gỗ.

40 Đáng ấy Đức Chúa Trời đã khiến sống lại, vào ngày thứ ba, và ban cho Ngài được tỏ ra;

41 chẳng phải cho hết thảy dân chúng, nhưng cho những chứng nhân đã được chọn trước bởi Đức Chúa Trời; cho chúng ta, những người đã ăn với và uống với Ngài, sau khi Ngài đã sống lại từ những kẻ chết.

42 Ngài đã truyền cho chúng ta công bố cho dân chúng, và làm chứng rằng, ấy là Ngài đã được chỉ định bởi Đức Chúa Trời làm thẩm phán của những người sống và những người chết.

43 Về Ngài, hết thảy các tiên tri đã làm chứng rằng, bất cứ ai tin nơi Ngài thì sẽ nhận được sự tha tội bởi danh Ngài.

44 Phi-e-rơ còn đang nói những lời ấy thì Đức Thánh Linh đã giáng trên hết thảy những người nghe Đạo.

45 Hết thảy các tín đồ chịu cắt bì, đã cùng đến với Phi-e-rơ, đều kinh ngạc, vì trên những dân ngoại, ân tứ của Đức Thánh Linh cũng đã được tuôn đổ.

46 Vì họ đã nghe những người ấy nói các ngôn ngữ và tôn vinh Đức Chúa Trời.

47 Bấy giờ, Phi-e-rơ đã nói: Người nào có thể ngăn cấm, để không làm báp-tem bằng nước cho những người đã nhận lấy Đức Thánh Linh cũng như chúng ta chẳng?

48 Người truyền làm báp-tem cho họ trong danh Chúa. Rồi, họ xin người ở lại vài ngày.

Trong hai bài trước, chúng ta đã học về khái tượng của Cột-nây và khái tượng của Phi-e-rơ. Hai khái tượng ấy liên quan đến nhau và cùng dẫn đến một lẽ thật. Lẽ thật ấy là: Tin Lành

của Đức Chúa Trời, được thể hiện qua Đức Chúa Jesus, là Tin Lành cho cả nhân loại. Tin Lành ấy không dành riêng cho dân I-sơ-ra-ên, mặc dù Tin Lành ấy ra từ dân I-sơ-ra-ên và được rao giảng trước cho dân I-sơ-ra-ên. Tin Lành ấy là bất cứ ai tin nơi Đức Chúa Jesus Christ thì sẽ nhận được sự tha tội bởi danh Ngài. Tin nơi Đức Chúa Jesus có nghĩa là tin vào mọi lời phán dạy và rao giảng của Ngài, tức là:

- Tin rằng, mình là người có tội đối với Đức Chúa Trời, vì đã vi phạm Mười Điều Răn của Đức Chúa Trời.
- Thật lòng ăn năn tội.
- Tin rằng, Đức Chúa Jesus là Con của Đức Chúa Trời, đã chịu chết trên thập tự giá để chuộc tội cho nhân loại.

Trong bài này, chúng ta sẽ học về sự kiện lần đầu tiên những người không phải dân I-sơ-ra-ên nhưng tin nhận Tin Lành và được Đức Thánh Linh thêm vào Hội Thánh, được Hội Thánh chấp nhận. Đó là việc đã xảy ra cho gia đình Cọt-nây và những người thân quen với ông.

24 Ngày hôm sau, họ đã vào tới thành Sê-sa-rê. Cọt-nây đã gọi các bà con và các bạn thân, chờ đợi họ.

“Ngày hôm sau” là sau khi hai người tôi tớ và người lính cận vệ của Cọt-nây đã trọ qua đêm, tại nhà của Si-môn, thợ thuộc da.

Đại danh từ “họ” dùng để gọi chung ba người do Cọt-nây sai đi, cùng với Phi-e-rơ và một số con dân Chúa từ Gióp-bê. Có lẽ họ đã đi bằng xe ngựa và tới thành Sê-sa-rê vào lúc gần trưa. Trong khi đó, Cọt-nây đã tập họp mọi người trong gia đình cùng với những người trong bà con và bạn thân, không ngoại trừ những tôi tớ và lính dưới quyền của ông, là những người tin kính Thiên Chúa như ông, ngay tại nhà ông, để chờ đón các người ông đã sai đi, cùng với Phi-e-rơ.

25 Khi Phi-e-rơ vừa vào, thì Cọt-nây đã đón người, hạ mình nơi chân người mà thờ phượng.

26 Nhưng Phi-e-rơ đã đỡ ông dậy, nói: Hãy đứng dậy! Chính ta cũng là người mà thôi.

“Khi Phi-e-rơ vừa vào” là vừa vào đến trong sân nhà. Cọt-nây đã ra khỏi nhà để đón Phi-e-rơ và hạ mình nơi chân của Phi-e-rơ để thờ phượng Phi-e-rơ.

Động từ “hạ mình” (G4098) được dùng để mô tả hành động quỳ mọp hoặc nằm dài ra trên đất.

Động từ “thờ phượng” (G4352) được dùng để mô tả hành động quỳ lạy, trán chạm đất; hoặc nằm dài trên đất, hai tay duỗi thẳng về phía trước; để tỏ lòng tôn kính.

Hành động và lời nói của Phi-e-rơ giúp cho chúng ta hiểu rằng, hình thức quỳ lạy hay nằm dài trên đất để tỏ lòng tôn kính, chỉ nên dành riêng cho Thiên Chúa. Trong sách Khải Huyền

ghi lại hai lần Sứ Đồ Giảng hạ mình thờ phượng thiên sứ đều được thiên sứ bảo: Hãy coi chừng! Đừng làm vậy! (Khải Huyền 19:10; 22:8-9).

Con dân Chúa có bổn phận tôn kính và vâng phục các bậc cầm quyền Chúa đặt để trên mình, từ trong gia đình cho đến ngoài xã hội. Nhưng con dân Chúa không thờ phượng bất cứ ai hay vật gì ngoài Thiên Chúa. Trong gia đình, chúng ta tôn kính và vâng phục các bậc ông bà, cha mẹ, anh chị, cô dì mợ, chú bác cậu. Trong trường học, chúng ta tôn kính và vâng phục các thầy cô. Trong quốc gia, chúng ta tôn kính và vâng phục các bậc cầm quyền chính trị, những công an, những cảnh sát. Nhưng sự vâng phục của chúng ta phải hoàn toàn đúng theo Lời Chúa. Mọi mệnh lệnh hay luật lệ nào không đúng Lời Chúa thì chúng ta không thể vâng theo.

27 [Phi-e-rơ] đang nói chuyện với [Cọt-nây], bước vào, thấy có nhiều người nhóm lại.

Động từ “bước vào” trong câu này hàm ý, bước vào trong nhà. Bên trong nhà của Cọt-nây đã có đông người nhóm hiệp. Thánh Kinh không ghi rõ là bao nhiêu người nhưng có lẽ là khá đông. Có thể lên đến vài chục người nếu không là cả trăm người. Chúng ta nên nhớ, phòng cao, nơi trọ của các sứ đồ tại Giê-ru-sa-lem, đã có thể chứa tới khoảng 120 người.

28 Người đã nói với họ: Các người biết rằng, người Do-thái kết thân với hoặc tới gần người ngoại quốc là điều bất hợp pháp. Nhưng Đức Chúa Trời đã tỏ cho ta, chẳng nên gọi bất cứ người nào là chẳng sạch hoặc ô uế.

29 Cho nên, ta đã đến, chẳng ngại gì, khi được mời. Vậy, ta hỏi: Vì việc gì mà các người mời ta?

Thánh Kinh Cựu Ước truyền cho dân I-sơ-ra-ên không được kết hôn với các dân ngoại, không được theo các thói tục ô uế của các dân ngoại (Lê-vi Ký 18:24-30; Phục Truyền Luật Lệ Ký 7:3-12). Về sau, những người Pha-ri-si trong Do-thái Giáo đặt thêm điều luật người I-sơ-ra-ên không được kết thân, không được ngồi ăn chung, không được đến nhà người không phải là dân I-sơ-ra-ên. Những người dân ngoại thời bấy giờ cũng biết rõ thói tục phân rẽ khỏi các dân ngoại của dân I-sơ-ra-ên.

Phi-e-rơ xác định rằng, Đức Chúa Trời đã tỏ ra cho ông biết, chẳng nên gọi bất cứ người nào là chẳng sạch hoặc ô uế. Điều đó chứng tỏ, ông đã hiểu ý nghĩa thuộc linh của Khải tượng Chúa ban cho ông.

Phi-e-rơ vâng lời Đấng Thần Linh phán truyền, đi với ba người được Cọt-nây sai đi tìm ông, đến nhà Cọt-nây, nhưng ông chưa biết vì lý do gì Chúa muốn ông đến nhà Cọt-nây.

30 Cọt-nây đã trả lời: Từ bốn ngày qua, tôi đã kiêng ăn cho tới giờ này. Nhằm giờ thứ chín, tôi đã cầu nguyện trong nhà của tôi. Kia! Một người nam đã đứng trước tôi trong trang phục sáng chói.

“Từ bốn ngày qua” là kể từ ngày trước ngày Cọt-nây thấy Khải tượng. Cọt-nây kiêng ăn đã được bốn ngày, khi Phi-e-rơ đến nhà ông. Ngày thứ nhì Cọt-nây kiêng ăn cầu nguyện thì ông

thấy khái tượng. Ngày thứ ba Cọt-nây kiêng ăn cầu nguyện thì hai tôi tớ và người lính cận vệ của ông trên đường đến Gióp-bê để tìm và mời Phi-e-rơ. Ngày thứ tư Cọt-nây kiêng ăn cầu nguyện thì các người ông sai đi đã trở về, mang theo Phi-e-rơ và các người trong Hội Thánh.

Lòng tin kính Thiên Chúa của Cọt-nây đã thể hiện qua sự ông sốt sắng kiêng ăn cầu nguyện. Chúng ta có thể hiểu rằng, người thật lòng tin kính Chúa không xem sự kiêng ăn như một hình thức “hành xác” (để tự mình chuộc tội) hoặc “lấy lòng Chúa”; mà chỉ đơn giản là muốn tập trung tâm trí vào sự tương giao với Chúa, trong sự cầu nguyện. Trong thực tế đời sống, chúng ta thấy có nhiều người say mê làm việc đến bỏ ăn, bỏ ngủ. Đó cũng chính là một hình thức kiêng ăn, kiêng ngủ để tập trung tâm trí, làm điều mình ưa thích.

Trong khái tượng, Cọt-nây đã nhìn thấy một người nam mặc trang phục sáng chói. Trong Công Vụ Các Sứ Đồ 10:3, Lu-ca gọi đó là “thiên sứ của Đức Chúa Trời”. Sự ghi chép của Lu-ca được Thần cảm bởi Đức Thánh Linh nên chúng ta biết, “người nam” mà Cọt-nây đã nhìn thấy trong khái tượng, chính là một thiên sứ của Đức Chúa Trời, hiện ra trong hình dạng của loài người.

Danh từ “trang phục” (G2066) được dùng để nói đến quần áo. Nhưng chúng ta cũng có thể hiểu rằng, không nhất thiết “trang phục” phải là các vật liệu vật chất, mà đó còn chính là sự vinh quang bao phủ thân thể của những ai thuộc về Thiên Chúa. Một ngày không còn bao lâu nữa, thân thể xác thịt được phục sinh hoặc được biến hóa của chúng ta cũng sẽ có trang phục sáng chói, và mức độ sáng chói đó tùy thuộc vào số lượng việc lành mà chúng ta làm ra trong cuộc đời này. Vì Khải Huyền 19:8 cho chúng ta biết, trang phục của chúng ta chính là những việc làm công chính của chúng ta.

31 Người đã phán: Hỡi Cọt-nây! Lời cầu nguyện của người đã được nghe, những sự bố thí của người đã được ghi nhớ trước Đức Chúa Trời.

32 Vậy, người hãy sai người đến thành Gióp-bê, mời Si-môn, người gọi là Phi-e-rơ. Người ấy đang ở trọ tại nhà của Si-môn, thợ thuộc da, gần biển. Khi người ấy đến, sẽ nói với người.

Lời cầu nguyện của người có lòng tin kính Chúa và sống theo Lời Chúa luôn được Chúa nghe nhận. Những việc lành của mỗi người sẽ được Đức Chúa Trời ghi nhớ. Sự bố thí vì lòng thương xót là việc lành đẹp ý Chúa. Sự bố thí nhằm mục đích khoe khoang hay để lấy lòng người không được kể là việc lành.

Có lẽ trong lời cầu nguyện của Cọt-nây ông đã xin Chúa ban cho ông có sự hiểu biết về Chúa càng hơn. Vì thế, thiên sứ đã bảo ông, sai người đi tìm và mời Phi-e-rơ đến, để ông được nghe Phi-e-rơ rao giảng về Chúa.

33 Vậy, tức thì tôi sai người đến ông, và ông đã làm tốt khi đến đây. Vậy, bây giờ, hết thấy chúng tôi đang ở trước Đức Chúa Trời, để nghe mọi điều Đức Chúa Trời đã truyền cho ông.

Mệnh đề “ông đã làm tốt khi đến đây” là cách nói xuất phát từ thành ngữ “làm tốt”, hàm ý, hành động đúng và xuất sắc, đáng khen.

Cột-nây và những người có lòng tin kính Chúa đang sẵn sàng để nghe tất cả những gì mà Đức Chúa Trời đã truyền cho Phi-e-rơ. Cột-nây hiểu rằng, Phi-e-rơ có sự tri thức trực tiếp từ Đức Chúa Trời. Cột-nây cũng tin rằng, Đức Chúa Trời dùng Phi-e-rơ để rao giảng sự tri thức đó cho ông, gia đình, bà con, và bạn bè của ông. Nói cách khác, Cột-nây tin hoàn toàn lời phán của thiên sứ. Cột-nây cũng hiểu rằng, trong sự ông và mọi người nhóm hiệp để nghe Lời của Đức Chúa Trời thì có sự hiện diện của Đức Chúa Trời.

Thực tế, trong những buổi nhóm hiệp của con dân Chúa, trong những buổi rao giảng Tin Lành theo ý Chúa đều có sự hiện diện của Ba Ngôi Thiên Chúa và các thiên sứ. Đức Chúa Trời hiện diện vì Ngài là Đấng quan phòng mọi sinh hoạt của con dân Chúa. Đấng Christ hiện diện vì Ngài đồng công với Hội Thánh trong mọi mục vụ và Ngài đã hứa là nơi nào có hai hay ba người nhân danh Ngài nhóm lại, thì Ngài sẽ ở cùng. Đấng Thần Linh hiện diện để tác động người nói lẫn những người nghe; giúp người nói giải bày lẽ thật cách rõ ràng và đầy đủ; giúp những người nghe thông suốt những điều được nghe. Khi cần thì cáo trách và kêu gọi kẻ có tội ăn năn. Sự hiện diện của các thiên sứ là để bảo vệ con dân Chúa. I Cô-rinh-tô 11:10 giúp chúng ta hiểu rằng, các thiên sứ hiện diện trong những buổi nhóm hiệp hoặc rao giảng Tin Lành của con dân Chúa.

34 Phi-e-rơ đã mở miệng, nói: Dựa trên lẽ thật, ta biết rằng, Đức Chúa Trời chẳng là Đấng Tự Vị.

35 Nhưng trong mỗi dân, ai kính sợ Ngài và làm sự công chính thì được Ngài tiếp nhận.

Trong tiếng Việt, động từ “tự vị” có nghĩa là vì thân tình riêng tư mà hành động cách bất công; cùng nghĩa với động từ “thiên vị” có nghĩa là ngã về phía của một ai đó mà hành động cách bất công. Thánh Kinh Tân Ước một lần dùng danh từ “sự tự vị” hoặc “sự thiên vị” (G4382) trong Rô-ma 2:11: “*Vì trước mặt Đức Chúa Trời, chẳng có sự tự vị.*” Trong Công Vụ Các Sứ Đồ 10:34 thì dùng danh từ “Đấng Tự Vị” hoặc “Đấng Tây Vị” (G4381) và khẳng định, Đức Chúa Trời không phải là đấng ấy. Nghĩa là Đức Chúa Trời không phải là Đấng vì cảm tình riêng với bất cứ ai mà hành động không công chính. Trái lại, Đức Chúa Trời luôn tiếp nhận bất cứ ai kính sợ Ngài và làm ra những sự công chính, cho dù người ấy thuộc bất cứ dân tộc nào hoặc thuộc về bất cứ giai cấp nào trong xã hội. Những sự công chính là những sự không sai nghịch Lời Chúa. Người thật lòng kính sợ Đức Chúa Trời thì sẽ sốt sắng đọc và suy ngẫm Thánh Kinh để được hiểu biết ý muốn của Đức Chúa Trời mà cẩn thận làm theo (Giô-suê 1:8).

36 Lời mà Ngài đã gửi đi qua con cái I-sơ-ra-ên, là Lời rao giảng Tin Lành về sự bình an bởi Đức Chúa Jesus Christ. Đấng ấy là Chúa của hết thấy.

Đức Chúa Trời đã gửi Lời của Ngài về Tin Lành cho muôn dân, qua dân I-sơ-ra-ên. Nghĩa là

Đức Chúa Trời đã dùng dân I-sơ-ra-ên để rao giảng Tin Lành cho muôn dân. Tin Lành ấy là tin tức tốt lành về sự bình an mà loài người sẽ có, khi ăn năn tội và tin nhận sự chết chuộc tội của Đức Chúa Jesus Christ.

Chúng ta thấy, trong câu này, Phi-e-rơ đã dùng danh xưng “Đức Chúa Jesus Christ” để nhấn mạnh đến phương diện Đức Chúa Jesus trong mục vụ. Danh xưng “Christ” của Đức Chúa Jesus là để xác nhận Ngài là người được Đức Chúa Trời chọn thi hành ba chức vụ trong công cuộc cứu rỗi loài người. Loài người có được sự cứu rỗi là nhờ Đức Chúa Jesus:

- đã rao giảng về Đức Chúa Trời và ơn cứu rỗi của Đức Chúa Trời, trong chức vụ tiên tri;
- đã dâng sinh tế chuộc tội cho loài người bằng chính mạng sống của Ngài, qua chức vụ thầy tế lễ thượng phẩm;
- toàn quyền ban cho những ai tin nhận Tin Lành sự sống đời đời và cai trị họ trong Vương Quốc Trời, qua chức vụ vua.

Quý ông bà anh chị em có thể xem chi tiết về danh xưng Christ trong bài “Jesus Christ và Christ Jesus” đã được đăng trên timhieutinlanh.com/thanhoc [1].

“Đấng ấy là Chúa của hết thảy” có nghĩa, con người xác thịt mang danh Đức Chúa Jesus Christ là Chúa của muôn loài thọ tạo. Vì Đức Chúa Trời đã ban cho Ngài thẩm quyền ấy:

“Ấy là sự mà Ngài đã tỏ ra trong Đấng Christ, khi khiến Đấng ấy sống lại từ trong những kẻ chết, và làm cho ngồi bên phải Ngài trong các nơi trên trời, cao hơn hết mọi lãnh tụ, mọi thẩm quyền, mọi năng lực, mọi chủ quyền, cùng mọi danh được gọi, không những trong đời này, mà cũng trong đời sẽ đến nữa, bắt muôn vật phục dưới chân Đấng ấy và ban cho Đấng ấy làm đầu Hội Thánh trong mọi sự.” (Ê-phê-sô 1:20-22).

Danh từ “Chúa” được dùng với ý nghĩa là Đấng cầm quyền cai trị tuyệt đối. Vì thế, Đức Chúa Jesus còn có danh hiệu: “Vua của Các Vua và Chúa của Các Chúa” (I Ti-mô-thê 6:15; Khải Huyền 19:16). Không những Đức Chúa Jesus Christ làm Chúa của những người sống mà Ngài còn làm Chúa của những người chết:

“Mục đích của sự Đấng Christ đã chết, đã sống lại, và sống là để Ngài làm Chúa những kẻ chết lẫn những người sống.” (Rô-ma 14:9).

Và chính Ngài sẽ phán xét mọi người, dù sống hay chết:

“Nhưng họ sẽ khai trình với Đấng đã sẵn sàng phán xét những người sống và những kẻ chết.” (I Phi-e-rơ 4:5).

Sự sống và sự chết được nói đến ở đây là sự sống thuộc linh và sự chết thuộc linh. Sự sống thuộc linh là sự được ở với Thiên Chúa, thuộc về Thiên Chúa. Sự chết thuộc linh là sự bị xa cách Thiên Chúa, không thuộc về Ngài.

Sự phán xét những kẻ chết đã được tiên tri và ghi lại trong Khải Huyền 20:12-15. Trong thực tế, tất cả những ai đang khi còn sống trong cuộc đời này mà không ăn năn tội, không tin nhận sự cứu rỗi của Đức Chúa Trời thì vào cuối của thời kỳ Vương Quốc Ngàn Năm, thân thể xác thịt của họ sẽ được sống lại. Linh hồn của họ sẽ tái kết hiệp với thân thể xác thịt phục sinh đó, và chịu phán xét bởi Đức Chúa Jesus Christ, trước Đức Chúa Trời, về mỗi một tội mà họ đã làm ra trong trần gian này.

37 Các người đã biết, lời giảng đã được loan truyền khắp xứ Giu-đê, bắt đầu từ Ga-li-lê, sau phép báp-tem mà Giảng đã rao giảng.

38 Thế nào Đức Chúa Trời đã xức dầu cho Jesus ở Na-xa-rét bằng thánh linh và năng lực, Đáng đã đi đó đây làm việc lành và sự chữa lành cho hết thảy những người bị Ma Quỷ ức hiếp. Vì Đức Chúa Trời đã ở với Ngài.

Vào lúc ấy, sự Tin Lành đã được loan truyền khắp xứ Giu-đê, từ khi Giảng Báp-tít rao giảng phép báp-tem về sự ăn năn tội, đã được nhiều người biết đến. Nội dung của Tin Lành xác nhận rằng, Đức Chúa Jesus chính là Đáng Christ, tức là người đã được Đức Chúa Trời chọn để làm Đáng Cứu Rỗi cho loài người. Trong thời Cựu Ước, hình thức xức dầu trên các tiên tri, các thầy tế lễ, các vua tiêu biểu cho sự Đức Chúa Trời tuôn đổ thánh linh trên những người được chọn vào trong các chức vụ ấy, để họ có thẩm quyền, năng lực, và các ân tứ để hoàn thành nhiệm vụ. Đức Chúa Trời đã đổ đầy thánh linh trên Đức Chúa Jesus để Ngài hoàn thành cả ba chức vụ được Đức Chúa Trời giao phó:

- Chức vụ tiên tri để công bố về Đức Chúa Trời và sự cứu rỗi của Đức Chúa Trời dành cho loài người.
- Chức vụ thầy tế lễ thượng phẩm để dâng chính mạng sống mình làm của lễ chuộc tội cho toàn thể nhân loại.
- Chức vụ vua để cai trị những ai tin nhận Tin Lành và cai trị Vương Quốc của Đức Chúa Trời.

Trong danh xưng Đáng Christ, tức Đáng Được Xức Dầu, Đức Chúa Jesus đã đi đó đây, làm việc lành, bao gồm việc rao giảng và chữa bệnh cho dân chúng, cùng với việc đuổi quỷ ra khỏi những người bị chúng ám nhập.

Những người bị quỷ nhập là những người bị các tà linh, tức các thiên sứ phạm tội xâm nhập vào thân thể xác thịt của họ và điều khiển thân thể xác thịt của họ. Một người có thể bị một hay nhiều tà linh xâm nhập. Bà Ma-ri Ma-đơ-len là người từng bị bảy quỷ dữ xâm nhập (Lu-ca 8:2). Có người bị cả một số rất đông quỷ xâm nhập (Mác 5:9; Lu-ca 8:30).

Danh từ Ma Quỷ dùng trong câu này được dùng với hình thức số ít, có mạo từ xác định để chỉ Sa-tan. Dù Sa-tan không đích thân nhập vào mỗi người bị quỷ nhập nhưng các tà linh đã được lệnh của Sa-tan nhập vào loài người, nên tất cả họ đều là ở dưới sự ức hiếp của Sa-tan.

“Vì Đức Chúa Trời đã ở với Ngài” qua câu này, chúng ta hiểu rằng, trong khi Đức Chúa Jesus thi hành mục vụ trên đất thì Đức Chúa Trời luôn ở với Đức Chúa Jesus. Chính Giáo Sư Ni-cô-đem cũng đã nhận biết rằng, Đức Chúa Trời ở với Đức Chúa Jesus (Giăng 3:2).

Thành ngữ “Đức Chúa Trời ở với...” hoặc “Đức Chúa Trời ở cùng...” có nghĩa là được Đức Chúa Trời bảo vệ, ban phước, dẫn dắt. Đó cũng chính là danh hiệu của Đức Chúa Jesus: Em-ma-nu-ên (Ma-thi-ơ 1:23). Và qua Đức Chúa Jesus mà Đức Chúa Trời ở với loài người, tức là qua Đức Chúa Jesus mà Đức Chúa Trời bảo vệ, ban phước, và dẫn dắt loài người.

39 Chúng ta là những chứng nhân về mọi điều mà Ngài đã làm cả trong đất của người Do-thái và trong thành Giê-ru-sa-lem. Đáng ấy chúng đã giết và treo trên giá gỗ.

Đại danh từ “chúng ta” được Phi-e-rơ dùng để chỉ chính mình và các người từ Gióp-bê đi theo ông đến nhà Cột-nây. Vì thế, chúng ta có thể hiểu rằng, rất có thể những người đi cùng Phi-e-rơ cũng chính là những người thuộc Hội Thánh tại Giê-ru-sa-lem. Và họ cũng là những người từng chứng kiến sự giảng dạy, sự chữa bệnh, và sự đuổi quỷ của Đức Chúa Jesus.

“Đất của người Do-thái” bao gồm các khu vực trong xứ Ca-na-an mà Đức Chúa Jesus đã đi qua.

“Đáng ấy chúng đã giết và treo trên giá gỗ” có nghĩa là Đức Chúa Jesus đã bị dân Do-thái giết và treo trên thập tự giá. Chúng ta biết rằng, Đức Chúa Jesus đã bị quân lính La-mã hành hình. Nhưng Chúa bị hành hình là bởi dân Do-thái đã giao nộp Ngài cho người La-mã và ép buộc Tổng Đốc Phi-lát phải giết Ngài. Vì thế, chính dân Do-thái mới thật sự là những kẻ đã giết Đức Chúa Jesus.

40 Đáng ấy Đức Chúa Trời đã khiến sống lại, vào ngày thứ ba, và ban cho Ngài được tỏ ra;

“Vào ngày thứ ba” có nghĩa là ngày thứ ba sau khi Đức Chúa Jesus Christ chịu chết.

- Đức Chúa Jesus đã bị đóng đinh trên thập tự giá và trút hơi thở cuối cùng vào khoảng ba giờ chiều của ngày Lễ Vượt Qua, nhằm ngày 14 tháng Nisan, theo Lịch Do-thái. Khoảng bốn giờ chiều thì Chúa đã được chôn trong mộ huyết. Từ khi mặt trời lặn của ngày 14 cho tới khi mặt trời mọc của ngày 15 là đêm thứ nhất, sau khi Chúa chết. Theo Thánh Kinh, liền sau khi mặt trời lặn là một ngày mới bắt đầu. Một ngày gồm có buổi tối và buổi sáng. Buổi tối còn gọi là ban đêm, là khoảng thời gian từ khi mặt trời lặn cho tới khi mặt trời mọc. Buổi sáng còn gọi là ban ngày, là khoảng thời gian từ khi mặt trời mọc cho tới khi mặt trời lặn. Tại I-sơ-ra-ên, mặt trời lặn trung bình vào khoảng 6 giờ chiều và mặt trời mọc trung bình vào khoảng 6 giờ sáng.
- Từ khi mặt trời mọc đến khi mặt trời lặn của ngày 15 tháng Nisan là ngày thứ nhất, sau khi Chúa chết. Đó cũng là ngày Sa-bát thứ nhất của Lễ Bánh Không Men.
- Từ khi mặt trời lặn của ngày 15 tháng Nisan đến khi mặt trời mọc của ngày 16 tháng Nisan là đêm thứ nhì, sau khi Chúa chết.

- Từ khi mặt trời mọc đến khi mặt trời lặn của ngày 16 tháng Nisan là ngày thứ nhì, sau khi Chúa chết.
- Từ khi mặt trời lặn của ngày 16 tháng Nisan đến khi mặt trời mọc của ngày 17 tháng Nisan là đêm thứ ba, sau khi Chúa chết.
- Từ khi mặt trời mọc đến khoảng 3 giờ chiều của ngày 17 tháng Nisan là ngày thứ ba, sau khi Chúa chết.

Vì Chúa phải ở trong lòng đất trọn ba ngày và ba đêm sau khi chết (Ma-thi-ơ 12:40) như chính lời Ngài đã tiên tri, nên Chúa đã phục sinh trong khoảng thời gian từ sau 4 giờ chiều cho tới trước khi mặt trời lặn của ngày 17 tháng Nisan.

Đối chứng Thánh Kinh với sử liệu chúng ta biết rằng, Đức Chúa Jesus đã bị đóng đinh trên thập tự giá và đã chết vào buổi chiều ngày Lễ Vượt Qua của năm 27, nhằm Thứ Tư ngày 09 tháng 04 năm 27, Tây Lịch; và Ngài đã sống lại vào buổi chiều ngày Sa-bát 12 tháng 04 năm 27, Tây Lịch. Rồi, vào sáng sớm ngày Thứ Nhất, Chúa đã hiện ra trước hết cho Ma-ri Ma-đơ-len.

Quý ông bà anh chị em có thể đọc thêm bài “Ngày Chúa Chết và Ngày Chúa Phục Sinh” trên khu mạng timhieutinlanh.com/thanhoc [2].

41 chẳng phải cho hết thấy dân chúng, nhưng cho những chứng nhân đã được chọn trước bởi Đức Chúa Trời; cho chúng ta, những người đã ăn với và uống với Ngài, sau khi Ngài đã sống lại từ những kẻ chết.

Sau khi thân thể xác thịt của Đức Chúa Jesus phục sinh, chính Đức Chúa Trời cho phép các môn đồ của Ngài được nhìn thấy Ngài hiện ra với họ trong thân thể phục sinh của Ngài. Họ là những chứng nhân về mọi sự giảng dạy và mọi dấu kỳ, phép lạ Ngài đã làm ra. Họ cũng được làm chứng nhân về sự Ngài đã sống lại. Và họ là những người đã được Đức Chúa Trời chọn trước để làm những chứng nhân cho Đức Chúa Jesus. Riêng đối với các sứ đồ và các môn đồ thân cận với Ngài, thì họ còn được ăn và uống với Ngài sau khi Ngài sống lại.

42 Ngài đã truyền cho chúng ta công bố cho dân chúng, và làm chứng rằng, ấy là Ngài đã được chỉ định bởi Đức Chúa Trời làm thẩm phán của những người sống và những người chết.

Làm thẩm phán tức là làm quan án để phán xét công trạng của một người, ban thưởng xứng đáng; hoặc phán xét một người có tội hay không có tội và ban hành lệnh phạt tương xứng với mỗi sự phạm tội. Giăng 5:27 ghi rõ, Đức Chúa Trời đã ban quyền thi hành công lý, tức quyền phán xét cho Đức Chúa Jesus.

Đối với những người sống, tức là những người thuộc về Chúa, ở trong Chúa, thì Ngài phán xét những việc làm công chính của họ để ban thưởng cách xứng đáng. Đối với những người chết là những người bị tội lỗi phân rẽ khỏi Thiên Chúa, thì Ngài phán xét về mỗi tội họ đã làm ra để hình phạt tương xứng, như đã tiên tri trong Khải Huyền 20:12-15.

43 Về Ngài, hết thầy các tiên tri đã làm chứng rằng, bất cứ ai tin nơi Ngài thì sẽ nhận được sự tha tội bởi danh Ngài.

“Hết thầy các tiên tri” là hết thầy các tiên tri trong Thánh Kinh. Mỗi tiên tri là một chứng nhân cho sự cứu rỗi mà Đức Chúa Trời sẽ ban cho nhân loại, qua Đấng Mê-si-a, tức Đấng Christ, Đấng được Đức Chúa Trời định sẵn để làm Đấng Cứu Rỗi của nhân loại. Chính Đức Chúa Jesus đã giảng giải cho hai môn đồ của Ngài về sự hết thầy các tiên tri đều nói về Ngài:

“Bắt đầu từ Môi-se và hết thầy các tiên tri, Ngài giảng giải cho họ những điều chỉ về Ngài trong cả Thánh Kinh. [Thời ấy chưa có Thánh Kinh Tân Ước.]” (Lu-ca 24:27).

Trước đó, Phi-e-rơ cũng từng giảng tại Đền Thờ, nơi Mái Hiên của Sa-lô-môn, rằng, Đức Chúa Trời đã bởi miệng của hết thầy các tiên tri mà phán trước về sự thương khó của Đấng Christ (Công Vụ Các Sứ Đồ 3:18).

Tin nơi Đức Chúa Jesus tức là tin mọi lời phán dạy của Ngài, tin mọi việc Ngài làm, và làm theo mọi mệnh lệnh, mọi lời kêu gọi của Ngài. Mà lời kêu gọi quan trọng nhất là: “Hãy ăn năn!”

Bất cứ ai tin nơi Đức Chúa Jesus thì đều được tha thứ mọi tội lỗi, qua danh của Ngài. Nghĩa là, nhờ danh của Đức Chúa Jesus, Đấng chết thế cho loài người vì sự phạm tội của họ, mà Đức Chúa Trời tha thứ cho những ai thật lòng ăn năn tội và tin nhận sự chết chuộc tội của Đức Chúa Jesus.

44 Phi-e-rơ còn đang nói những lời ấy thì Đức Thánh Linh đã giáng trên hết thầy những người nghe Đạo.

Phi-e-rơ vừa giảng đến đó thì Đức Thánh Linh đã giáng trên hết thầy những người đang nghe ông giảng. Chúng ta hiểu rằng, vì khi nghe giảng đến những lời ấy, trong lòng những người nghe đã tin nhận Đấng Christ. Chính vì sự tin nhận ấy mà họ đã nhận được sự ban cho Đức Thánh Linh từ Đức Chúa Trời.

Danh từ “Đạo” trong nguyên ngữ Hy-lạp là danh từ “Lời” có mạo từ xác định, thường được Thánh Kinh dùng để chỉ về Lời của Đức Chúa Trời hoặc đường lối của Đức Chúa Trời. Trong trường hợp đặc biệt, chỉ về thân vị của Thiên Chúa, thì được dịch là Ngôi Lời.

45 Hết thầy các tín đồ chịu cắt bì, đã cùng đến với Phi-e-rơ, đều kinh ngạc, vì trên những dân ngoại, ân tứ của Đức Thánh Linh cũng đã được tuôn đổ.

46 Vì họ đã nghe những người ấy nói các ngôn ngữ và tôn vinh Đức Chúa Trời.

“Các tín đồ chịu cắt bì” tức là những người I-sơ-ra-ên trước đây theo Do-thái Giáo. Hội Thánh lúc ban đầu, bao gồm cả các sứ đồ của Chúa, đều là những người I-sơ-ra-ên theo Do-thái Giáo. Người I-sơ-ra-ên theo Do-thái Giáo là người I-sơ-ra-ên tin nhận Thánh Kinh Cựu Ước, thờ phượng Đức Chúa Trời, nhưng bị những người Pha-ri-si và Sa-đu-sê giảng dạy sai lạc Lời Chúa. Thậm chí còn dạy họ bỏ đi các điều răn của Đức Chúa Trời để giữ theo các điều

răn của loài người (Ma-thi-ơ 15:9; Mác 7:7; Tít 1:14).

Dù đã tin nhận Tin Lành và trở thành môn đồ của Đấng Christ, nhưng những người ấy vẫn nghĩ rằng, sự cứu rỗi của Đức Chúa Trời chỉ dành riêng cho dân I-sơ-ra-ên. Nên khi họ thấy Đức Thánh Linh cũng được ban cho những người dân ngoại, được thể hiện qua sự những người ấy nói ngoại ngữ để tôn vinh Đức Chúa Trời. Như chính họ đã từng được ân tứ trong ngày Hội Thánh được thành lập.

Tới đây thì chúng ta hiểu vì sao Đức Chúa Trời sắp xếp để có những người I-sơ-ra-ên chịu cắt bì đi theo Phi-e-rơ, mà chúng ta có thể tin rằng, họ chính là những người đã từ Giê-ru-sa-lem tham dự cuộc hành trình với Phi-e-rơ. Họ chính là những người thuộc về nhóm khoảng 120 môn đồ có mặt trong ngày Hội Thánh được thành lập. Đức Chúa Trời muốn người đứng đầu các sứ đồ là Phi-e-rơ cùng những môn đồ có mặt trong ngày Hội Thánh được thành lập, làm chứng nhân cho sự Đức Chúa Trời tiếp nhận những người dân ngoại tin nhận Tin Lành; và Đức Thánh Linh tháp nhập họ vào trong Hội Thánh.

47 Bấy giờ, Phi-e-rơ đã nói: Người nào có thể ngăn cấm, để không làm báp-tem bằng nước cho những người đã nhận lấy Đức Thánh Linh cũng như chúng ta chẳng?

Sau khi chứng kiến sự kiện Đức Thánh Linh được ban cho những người dân ngoại tin nhận Tin Lành, như đã được ban cho những người I-sơ-ra-ên tin nhận Tin Lành, Phi-e-rơ càng hiểu chắc chắn ý nghĩa thuộc linh của khái tượng Đức Chúa Trời đã ban cho ông. Phi-e-rơ đã nêu lên một câu hỏi mà câu trả lời đúng sẽ là: Không ai có thể ngăn cấm những người đã được Đấng Christ báp-tem bằng thánh linh thì hành nghi thức báp-tem bằng nước, để thể hiện đức tin và sự vâng phục của họ đối với Ngài. Ai có thể ngăn cản những người đã được Đấng Christ tiếp nhận vào trong Hội Thánh làm nghi thức báp-tem bằng nước để thể hiện đức tin của họ?

Ngày nay, có rất nhiều giáo hội mang danh Chúa đã gây khó khăn về sự làm báp-tem bằng nước cho những người đã tin nhận Tin Lành. Theo các điều răn do họ làm ra, người tin nhận Tin Lành phải học một khóa giáo lý căn bản, phải thi đậu khảo hạch cuối khóa thì mới được báp-tem bằng nước. Các giáo hội đã vì điều răn do loài người đặt ra mà bỏ qua điều răn của chính Đấng Christ. Lời Đấng Christ phán truyền, được ghi lại trong Ma-thi-ơ 28:19-20 là:

- Hãy khiến cho muôn dân trở nên môn đồ của Ngài.
- Hãy báp-tem họ vào trong danh của Đức Cha, của Đức Con, và của Đức Thánh Linh.
- Rồi, mới dạy họ giữ hết thảy mọi điều mà Ngài đã truyền.

Các giáo hội đã ngang nhiên cho rằng, Đấng Christ đã không hiểu biết, không khôn sáng bằng họ, khi các giáo hội dạy rằng, phải dạy giáo lý cho những người tin nhận Tin Lành, trước khi làm báp-tem.

48 Người truyền làm báp-tem cho họ trong danh Chúa. Rồi, họ xin người ở lại vài ngày.

Làm báp-tem trong danh Chúa tức là làm báp-tem theo lệnh truyền của Đức Chúa Jesus, như đã được ghi chép trong Ma-thi-ơ 28:19-20. Tức là làm báp-tem vào trong danh của Đức Cha, của Đức Con, và của Đức Thánh Linh; danh “Đấng Tự Hữu Hằng Hữu”. Chúng ta chú ý, thuật ngữ “trong danh Chúa” lúc nào cũng có nghĩa là trong sự vâng theo mọi lời phán dạy của Chúa.

- Chúng ta nói trong danh Chúa là lời nói của chúng ta đúng theo mọi lời phán dạy của Chúa.
- Chúng ta làm trong danh Chúa là việc làm của chúng ta đúng theo mọi lời phán dạy của Chúa.
- Chúng ta sống trong danh Chúa là nếp sống của chúng ta đúng theo mọi lời phán dạy của Chúa.

Sau khi mọi người đã được làm báp-tem bằng nước thì họ đã xin Phi-e-rơ ở lại với họ vài ngày để họ được nghe Phi-e-rơ rao giảng thêm về Đấng Christ.

Chúng ta kết thúc bài học này tại đây.

Nguyện Đức Thánh Linh dẫn chúng ta vào trong mọi lẽ thật của Lời Chúa (Giăng 16:13). Nguyện Lời Chúa thánh hóa chúng ta (Giăng 17:17). Nguyện Đức Chúa Trời thành tín của sự bình an giữ cho tâm thần, linh hồn, và thân thể xác thịt của chúng ta nên thánh trọn vẹn, không chỗ trách được, cho sự đến của Đức Chúa Jesus Christ (I Tê-sa-lô-ni-ca 5:23). A-men!

Huỳnh Christian Timothy
Huỳnh Christian Priscilla
16/10/2021

Ghi Chú

Nếu không truy cập được các nối mạng dưới đây, xin vào <https://server6.kproxy.com/>, dán địa chỉ nối mạng vào ô tìm kiếm, rồi bấm nút **surf!**

[1] <https://timhieutinlanh.com/thanhoc/jesus-christ-va-christ-jesus/>

[2] <https://timhieutinlanh.com/thanhoc/ngay-chua-chet-va-ngay-chua-phuc-sinh/>

Karaoke Thánh Ca: “Vì Yêu Tôi Jesus Không Tiếc Gì”
<https://karaokethanhca.net/vi-yeu-toi-jesus-khong-tiec-gi/>

Thánh Kinh Việt Ngữ Bản Hiệu Đính 2012: Các câu Thánh Kinh được trích dẫn trong bài này là theo Thánh Kinh Việt Ngữ Bản Hiệu Đính 2012. Đây là bản Thánh Kinh Việt Ngữ trên mạng, đang trong tiến trình hiệu đính để hoàn thành Thánh Kinh Việt Ngữ Bản Dịch Ngôi Lời.

Quý con dân Chúa có thể đọc tại đây: <https://thewordtoyou.net/bible/>.

- Các chữ nằm trong hai dấu { } không có trong nguyên văn của Thánh Kinh, nhưng được hàm ý theo cấu trúc của văn phạm tiếng Hê-bơ-rơ và tiếng Hy-lạp.
- Các chữ nằm trong hai dấu [ ] không có trong nguyên văn của Thánh Kinh, đó là chú thích của người dịch.

Những sách nào đã được hiệu đính hoàn toàn sẽ được đăng tại đây:
<https://christ.thanhkinhvietngu.net/>.